

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. A. P.**

skazanego z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 listopada 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 marca 2017 r., sygn. X Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 października 2016 r., sygn. akt X K [...], J. A. P. został skazany na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca, który jednocześnie zawarł w niej wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, powołując się na stan zdrowia skazanego oraz jego żony. Jak podniósł w uzasadnieniu, mając na uwadze stan zdrowia żony, jest on jedyną osobą, która może opiekować się ich córką, a wszczęcie postępowania wykonawczego wobec skazanego pociągnie za sobą zbyt ciężkie skutki dla niego, w związku z aktualną sytuacją rodzinną i zdrowotną.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie zwracał uwagę, iż instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Przyczyną, dla

której możliwe jest zastosowanie tej instytucji są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Analizując zawarty w kasacji wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania orzeczenia oraz pismo zatytułowane „Uzupełnienie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku” z dnia 27 października 2017 r., Sąd Najwyższy nie dopatrywał się przyczyn, które uzasadniałyby skorzystanie z regulacji przepisu art. 532 § 1 k.p.k. Okoliczności odnoszące się do sytuacji zdrowotnej skazanego, na które powołuje się jego obrońca, jak i sytuacji rodzinnej (choroba żony skazanego, opieka na małoletnią córką) mogą okazać się przydatnymi w ewentualnym postępowaniu o przerwę w wykonaniu kary w trybie art. 153 k.k.w. lub o odroczenie jej wykonania w oparciu o treść art. 151 k.k.w., nie mogą jednak być przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł, jak na wstępie.

[aw]